

Katalog wytycznych do Dialogu Terytorialnego dla gminy Miasto Ustka



Data: 20.02.2018 r.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030

Status: Materiał do przekazania gminie Miasto Ustka

WYKAZ SKRÓTÓW

DT	Dialog Terytorialny
mpzp	miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
PZPWP	Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego
SWP	Samorząd Województwa Pomorskiego

WPROWADZENIE

- 1) Niniejszy Katalog Wytycznych stanowi proponowany zakres zagadnień do dyskusji w ramach Dialogu Terytorialnego podejmowanego między Zespołem Dialogu Terytorialnego Samorządu Województwa Pomorskiego a reprezentacją gminy – Zespołem Dialogu Terytorialnego Gminy Miasto Ustka, w związku z podjęciem przez Radę Miasta Ustka uchwały Nr XXIV/231/2016 z dnia 29 września 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasto Ustka.
- 2) Katalog został przygotowany na podstawie Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, przyjętego uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz.Urz.Woj.Pom. z 2017 poz. 603).
- 3) Dialog Terytorialny (DT), zgodnie z zapisami *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*, jest jednym z instrumentów jego realizacji. Podejmowany jest pomiędzy przedstawicielami samorządu województwa i przedstawicielami samorządów gminnych oraz powiatowych, na etapie przystąpienia do sporządzania lub zmiany najważniejszych dokumentów planistycznych i rozwojowych¹. Pozwala na wypracowanie najlepszych rozwiązań dla obszaru objętego granicami danego dokumentu, godzących różne poglądy, koncepcje, punkty widzenia, a także priorytety rozwojowe.
- 4) Przystąpienie przez gminę do DT nie jest elementem procedury uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Może jednak przyczynić się do wcześniejszej identyfikacji rozwiązań niezgodnych z ustaleniami *Planu*.

1) Sytuacja wyjściowa gminy

- 1) Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Ustka zostało przyjęte uchwałą Nr XXX/266/2012 Rady Miasta Ustka z dnia 28 grudnia 2012 r. (Plansza podstawowa – kierunki w załączniku).
- 2) Do głównych kierunków rozwoju i zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów należą:
 - a) utrzymanie i rozwój obecnych funkcji miasta: wypoczynkowo-uzdrowiskowej, mieszkaniowej i ograniczonej gospodarczej (port) opartej o gospodarkę morską;
 - b) dążenie do przekształcenia i wykreowania Ustki jako miasta - kurortu o wysokiej jakości struktury miejskiej i dobrych warunkach życia (wysokich standardach) dla stałych mieszkańców;
 - c) rozwój przestrzenny oparty o potencjał przyrodniczy, zasadę zrównoważonego rozwoju tj. względnej równowagi między sferami przestrzenną, społeczną, gospodarczą, przyrodniczą i kulturową, z uwzględnieniem naturalnych, przyrodniczych i przestrzennych barier rozwojowych;
 - d) wykorzystanie, podkreślenie tożsamości miasta i jego unikalnych walorów kulturowych jako czynnika rozwojowego, a nie tylko ograniczającego (w tym proponowane utworzenie Usteckiego Parku Kulturowego), twórcze nawiązanie do historycznego rozwoju miasta, kontynuacja dotychczasowych procesów i programów rewitalizacyjnych;

¹ Dotyczy w szczególności studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i programów rozwoju powiatów.

- e) utrzymanie różnorodności krajobrazu miejskiego i stworzonego w związku z tym klimatu i nastroju miasta, poszczególne miejsca winny mieć swoją własną, czytelną tożsamość - podkreśloną, utrzymaną lub wykreowaną;
- f) w nowych obszarach inwestycyjnych odpowiednie dla roli miasta - kurortu projektowanie obszarów zieleni i włączenie ich w cały lokalny system osnowy ekologicznej;
- g) podkreślenie roli terenów otwartych, zielonych oraz naturalnego otoczenia - ze strefami, obszarami chronionego krajobrazu w strukturze i funkcjonowaniu miasta;
- h) ustalenie takiej organizacji przestrzeni miejskiej która będzie odbierana przez mieszkańców jako „naturalna” - prawidłowa i która jednocześnie będzie pozwalała na efektywne zarządzanie miastem i gospodarowanie przestrzenią;
- i) zapewnienie dostępności komunikacyjnej, ale bez nadmiernej dominacji systemów transportowych, wzrost znaczenia komunikacji rowerowej, kolejowej.

Do głównych nowych terenów inwestycyjnych zaliczono tereny po zachodniej stronie Słupi (Ustka Rozwojowa) - są to zarówno nowe tereny mieszkaniowe - jak i produkcyjno-usługowe, gospodarcze (w rejonie ul. Darłowskiej w pld.-zachodniej części miasta oraz w porcie), tereny usługowe (głównie na terenach poprzemysłowych po dawnej stoczni w centralnej części miasta w pobliżu portu), tereny turystyczno-wypoczynkowe (głównie w Uroczysku, ale także w Ustce Wczasowej Wschodniej).

Istotnym uwarunkowaniem rozwojowym jest także położenie miasta Ustki - w miejskim obszarze funkcjonalnym ośrodka regionalnego Słupsk - Ustka.

- 3) Według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r.² w mieście Ustka obowiązywały 37 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym 22 sporządzonych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Łączna powierzchnia objęta mpzp wynosiła 661 ha, co stanowi 64,87% powierzchni miasta. Struktura przeznaczenia terenów objętych mpzp:

- a) 37,0% zieleni i wody
- b) 20,3% zabudowa mieszkaniowa
- c) 19,9% zabudowa usługowa
- d) 15,6% komunikacja
- e) 5,7% zabudowa techniczno-produkcyjna
- f) 1,5% infrastruktury technicznej

Gmina jest w trakcie sporządzania 12 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszarów o łącznej powierzchni 151 ha, w tym 66 ha związane są ze zmianą obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

- 4) Wg *Prognozy ludności gmin na lata 2017 – 2030*, opracowanej w oparciu o długoterminowe założenia *Prognozy ludności Polski na lata 2014 – 2050* oraz *Prognozy dla powiatów i miast na prawie powiatu na lata 2014 – 2050*, liczba ludności miasta Ustka do roku 2030 będzie spadać i w roku 2030 będzie o ponad 12,7% niższa niż w roku 2016. W ciągu ostatnich lat sytuacja w tym zakresie jest dość podobna. Obserwowany jest proces starzenia się społeczeństwa. Wyzwaniami są więc:

- a) zahamowanie odpływu liczby mieszkańców poprzez poprawę warunków życia w mieście,
- b) stworzenie warunków planistycznych i infrastrukturalnych dla wzrostu liczby mieszkańców (dzięki zwiększonej migracji) w tych częściach miasta, które są sprawie obsługiwane przez system transportu

² Badanie 1.02.04(17) Lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, prowadzone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, zgodnie z Programem Badań Statystyki Publicznej (GUS).

c) dostosowanie systemu usług publicznych do zmieniających się uwarunkowań demograficznych.



2) Wytyczne do dyskusji w ramach DT

- 1) Poniższe zagadnienia proponowane do podjęcia w ramach DT z samorządem gminy miasto Ustka wynikają bezpośrednio z treści *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*. Zostały one ujęte w ramach poszczególnych kierunków polityki przestrzennego zagospodarowania województwa. Należą do nich³:

1.1.	Kształtowanie struktur sieci osadniczej zgodnie z wymogami ładu przestrzennego
1.1.1.	Zasada kształtowania zrównoważonej struktury funkcjonalno – przestrzennej sieci osadniczej, poprzez przyjęcie hierarchii, określającej rangę i wynikającą z niej rolę poszczególnych ośrodków, w tym ośrodków lokalnych o oddziaływaniu ponadgminnym, takich jak m. in. nadmorskie miejscowości turystyczne. (USTALENIE)
1.1.3.	Zasada kształtowania miejskich obszarów funkcjonalnych, poprzez prowadzenie spójnej polityki przestrzennej i wzmacnianie wzajemnych powiązań (m.in. organizacyjnych, instytucjonalnych i infrastrukturalnych) na obszarach miast rdzeniowych oraz gmin w zasięgu ich funkcjonalnego otoczenia, z uwzględnieniem Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Słupsk – Ustka. (USTALENIE)
1.1.4.	Zasada pierwszeństwa wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania oraz ograniczania rozwoju osadnictwa na terenach otwartych. (USTALENIE)
1.1.5.	Zasada kształtowania zwartych przestrzennie jednostek osadniczych, minimalizująca terenochłonność oraz potrzeby związane z ich obsługą, ograniczająca ich negatywny wpływ na środowisko oraz sprzyjająca rozwijaniu więzi społecznych. (USTALENIE)
1.1.6.	Zasada planowania wielofunkcyjnych jednostek osadniczych, polegająca na integracji przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o różnym (ale niekonfliktowym) przeznaczeniu, uwzględniająca rozwój programu adekwatnego do wielkości i rangi danej jednostki lub jej części oraz minimalizująca potrzeby transportowe związane z przemieszczaniem w relacjach: dom-praca-usługi.
1.1.8.	Zasada prowadzenia stabilnej polityki przestrzennej, określającej długofalowe kierunki rozwoju – jako istotnego warunku minimalizowania konfliktów przestrzennych i budowania zrównoważonych struktur poprzez: 2) zachowanie spójności polityki formułowanej na poziomie gminnym i ponadlokalnym, w tym w ramach obszarów funkcjonalnych; 4) jednoznaczne określanie przeznaczenia poszczególnych terenów w celu efektywnego wykorzystania ich potencjałów.
1.1.10.	Zasada efektywnej i sprawnej obsługi struktur osadniczych transportem zbiorowym, rozumiana jako: 1) racjonalizacja polityki w zakresie transportu zbiorowego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych obszarów; 2) dowiązywanie linii komunikacyjnych transportu zbiorowego, na których jest planowane wykonywanie przewozów (powiatowych, gminnych) o charakterze użyteczności publicznej do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych położonych w ciągu linii kolejowych, na których samorząd województwa organizuje wojewódzkie przewozy pasażerskie; 4) lokalizacja intensywnej zabudowy mieszkaniowej w miejscach możliwych do obsłużenia (obecnie lub w przyszłości) przez transport zbiorowy; 5) lokalizacja stref działalności gospodarczej w miejskich obszarach funkcjonalnych w zasięgu obsługi transportem zbiorowym 5) integracja środków transportu pasażerskiego poprzez właściwą lokalizację, typ i program użytkowy węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych, z uwzględnieniem ich hierarchicznego podziału.
1.1.11.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających dobre ekologiczne warunki życia, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych; 2) zachowania i kształtowania zielonej infrastruktury, w tym zapewnienia udziału (lub/i dostępu

³ Katalog zawiera także te ustalenia, które kontekstowo się wiążą z wytycznymi.

	do) terenów zieleni i powierzchni biologicznie czynnej proporcjonalnie do przyrostu zainwestowania (w tym zwiększającej się liczby mieszkańców); 3) ograniczeń wynikających ze szczególnych uwarunkowań związanych z m. in.: ryzykiem wystąpienia powodzi i następstw zmian klimatycznych.
1.1.12.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających wysoką jakość przestrzeni zurbanizowanej, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych; 2) rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych dostosowanych do istniejących uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych, w tym poszanowania tożsamości kulturowej istniejących struktur, poprzez zachowanie: a) czytelności historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych, b) układu rozplanowania, intensywności, skali, formy i proporcji oraz rozwiązań materiałowych zabudowy, charakterystycznych dla określonej jednostki osadniczej (w tym jej rangi) i lokalnej tradycji budowlanej, c) specyficznych historycznych elementów zagospodarowania (w tym oryginalnych urządzeń i rozwiązań z zakresu techniki i infrastruktury, historycznych urządzonych terenów zielonych, parków i zbiorników wodnych).
1.1.13.	Zasada kreowania wysokiej jakości przestrzeni publicznych: 1) sprzyjających integracji społecznej i budowaniu lokalnej tożsamości; 2) projektowanych i realizowanych z zapewnieniem najwyższych standardów w zakresie funkcjonalności (w tym bezpieczeństwa użytkowania oraz dostosowania do potrzeb wszystkich użytkowników) i estetyki, mających istotny wpływ na atrakcyjność osiedleńczą i inwestycyjną ośrodków; 3) projektowanych i realizowanych z zastosowaniem zróżnicowanych form architektonicznego wyrazu – sprzyjających dobrej orientacji w przestrzeni oraz tworzeniu efektu genius loci (niepowtarzalności miejsca); 4) tworzących spójne systemy funkcjonalne i kompozycyjne, adekwatnie do skali poszczególnych struktur (zarówno w odniesieniu do osiedli, dzielnic, jak i całych miejscowości i miast).
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.1.: 1. Rewitalizacja obszarów zdegradowanych, w których występuje szczególna koncentracja negatywnych zjawisk społecznych, a także gospodarczych, środowiskowych, funkcjonalno-przestrzennych i technicznych. 2. Ponowne wykorzystanie obszarów poprodukcyjnych, pokolejowych, powojkowych, które utraciły swoje dotychczasowe funkcje i/lub walory środowiskowe, a posiadają potencjał do rozwoju funkcji: mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych, usługowych, rekreacyjnych, a także związanych z zieloną infrastrukturą, z uwzględnieniem koniecznych do przeprowadzenia przekształceń funkcjonalno-przestrzennych, rekultywacji oraz działań rewaloryzacyjnych, remontowych czy modernizacyjnych. <i>Tereny w pobliżu kolei oraz tereny stoczniowe, tj. m.in. okolice ul. Portowej i Bohaterów Westerplatte</i>	
1.2.	Kształtowanie wysokiej jakości środowiska mieszkaniowego
1.2.1.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do: 1) podstawowych usług publicznych; 2) transportu zbiorowego; 3) przestrzeni publicznych, w tym przestrzeni otwartych; przy czym przez odpowiednią dostępność należy rozumieć wzajemne rozmieszczenie funkcji mieszkaniowych oraz funkcji związanych z ich bezpośrednią obsługą, zapewniające dojście piesze i dojazd rowerem w sposób: bezpieczny oraz możliwie najkrótszy.
1.2.2.	Zasada określania w planowaniu lokalnym standardów dostępności przestrzennej do podstawowych usług publicznych jako obowiązującego programu zagospodarowania terenów mieszkaniowych, określającego: 2) maksymalne parametry dotyczące zasięgu ich obsługi (odległości liczone np. jako czas dojścia pieszego do miejsc świadczenia tych usług); 3) minimalny wskaźnik rezerwy terenowej z przeznaczeniem na zieleń ogólnodostępną o

funkcjach rekreacyjnych i ekologicznych.	
1.2.3.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do infrastruktury technicznej (w szczególności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz energetycznej) warunkującej poziom życia zgodny ze współczesnymi standardami cywilizacyjnymi, przy czym: 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków należy uwzględnić: b) dążenie do rozszerzenia zasięgu obsługi systemów zaopatrzenia w wodę, w celu objęcia nimi 100% mieszkańców jednostek osadniczych, (94,76% ludności ma dostęp do sieci wodociągowej) c) dążenie do objęcia systemami zbiorczej kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków 100% mieszkańców obszarów miejskich (...). (97,53% ludności ma dostęp do kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków)
1.2.7.	Zasada zapewnienia bezpieczeństwa przemieszczania się na terenach mieszkaniowych poprzez: 1) kształtowanie struktury sieci drogowej (kształt sieci, funkcje i klasy jej elementów) sprzyjające ograniczaniu lokalnego i ponadlokalnego ruchu tranzytowego; 2) unikanie lokalizowania źródeł i celów ruchu (do szkoły, pracy, usług) po przeciwnych stronach ponadlokalnej infrastruktury transportowej; 3) budowę obwodnic i obejść miejscowości dla eliminowania ruchu tranzytowego z terenów o dominującej funkcji mieszkaniowej, a w miejscach, gdzie jest to niemożliwe – stosowanie rozwiązań minimalizujących zagrożenia (np. realizację bezkolizyjnych przejazdów (kładki, tunele) przez istniejące drogi ruchu szybkiego i tranzytowego ...); 4) unikanie bezpośredniej dostępności terenów mieszkaniowych z dróg krajowych i wojewódzkich <u>w szczególności wzdłuż drogi nr 203</u> 5) wymuszenie użytkowania dróg zgodnego z ich przeznaczeniem, m.in. kształtowanie stref ruchu uspokojonego, stosownie do funkcji drogi, charakteru obszaru i intensywności ruchu pieszego; 6) kształtowanie stref bezpieczeństwa ruchu w otoczeniu szkół (w szczególności podstawowych), w których należy zapewnić dojścia piesze i dojazdy rowerem, niekolidujące z ruchem drogowym.
1.2.8.	Zasada tworzenia przestrzennych warunków dla rozwoju mobilności pieszej i rowerowej na terenach mieszkaniowych (...), w tym: 1) kształtowania przestrzeni publicznych zapewniających swobodę i bezpieczeństwo przemieszczania się pieszego, m.in. poprzez uwzględnienie stref ograniczonego lub uspokojonego ruchu samochodowego, w skali adekwatnej do rozmiarów i charakteru konkretnej przestrzeni; 2) uwzględnienia w planowaniu i realizacji węzłów integracyjnych infrastruktury dla ruchu pieszego i rowerowego, powiązanej z infrastrukturą systemu B&R; 3) planowania i realizacji przebiegu tras rowerowych o charakterze uniwersalnym (służących zarówno podróżom rekreacyjnym, jak i codziennym dojazdom do pracy, miejsc edukacji i usług) w sąsiedztwie głównych źródeł i celów ruchu rowerowego; 4) planowania i realizacji dojazdowych tras rowerowych o długości od 2 do 5 km wzdłuż dróg wojewódzkich i powiatowych, pozwalających na powiązanie jednostek osadniczych bezpośrednio z celami codziennych dojazdów do szkoły, pracy i usług lub przystanków i węzłów transportu zbiorowego, mogących stanowić jeden z etapów tych podróży.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.2.:	
1. Budowa, rozbudowa i modernizacja obiektów infrastruktury podstawowych usług publicznych w dostosowaniu do: 1) zidentyfikowanych deficytów w ramach istniejących terenów mieszkaniowych, 2) potrzeb rozwojowych, proporcjonalnie do planów związanych z rozwojem istniejących, a także otwieraniem nowych terenów zabudowy mieszkaniowej. 3. Budowa, rozbudowa i modernizacja systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych. 4. Określanie wariantowych przebiegów obwodnic lub obejść miejscowości o dużym udziale ruchu tranzytowego na drogach krajowych i wojewódzkich. 5. Realizacja inwestycji podnoszących jakość istniejących struktur mieszkaniowych, w tym: zapewniających warunki bezpiecznego przemieszczania się (m.in. poprawa jakości przestrzeni publicznych, budowa	

bezkolizyjnych przejść pieszych i rowerowych na przecięciu z istniejącą infrastrukturą drogową i kolejową) oraz budowa infrastruktury poprawiającej bezpieczeństwo publiczne. 7. Budowa infrastruktury rowerowej dowiązującej sieć ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych transportu zbiorowego. 8. Sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarach położonych wzdłuż dróg krajowych i wojewódzkich zarezerwowanych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin pod funkcje mieszkaniowe, z zapewnieniem odpowiedniej obsługi komunikacyjnej tych terenów (ograniczenie budowy pojedynczych zjazdów z tych dróg) oraz utrzymaniem funkcji drogi.	
1.3.	Racjonalizacja rozmieszczenia oraz poprawa dostępności infrastruktury społecznej i usług publicznych w tym zakresie
1.3.1.	Zasada zapewnienia w planowaniu strategicznym i przestrzennym minimalnego programu usług publicznych, właściwego dla rangi oraz obszaru obsługi poszczególnych ośrodków, rozszerzanego o kolejne elementy, zgodnie z przyjętą hierarchią sieci osadniczej: 2) ośrodki lokalne o oddziaływaniu ponadgminnym, koncentrujące usługi dla bezpośredniego zaplecza w zakresie: a) edukacji (liceum ogólnokształcące, technikum, szkoła zawodowa/placówka prowadząca kształcenie zawodowe i ustawiczne oraz ośrodek egzaminacyjny umożliwiający w szczególności potwierdzanie efektów uczenia się pozaformalnego i nieformalnego), b) ochrony zdrowia (poradnia/przychodnia specjalistyczna – podstawowe specjalności, zakład opieki paliatywno-hospicyjnej, zakład pielęgnacyjno-opiekuńczy/opiekuńczo-leczniczy), c) kultury (gminny dom kultury), d) sportu i rekreacji (pełnowymiarowa sala gimnastyczna, pełnowymiarowe boisko piłkarskie, hala widowiskowo-sportowa o widowni poniżej 1 tys., stadion z urządzeniami lekkoatletycznymi), e) pomocy i integracji społecznej (placówka opiekuńczo-wychowawcza, specjalistyczny dom pomocy społecznej), f) ekonomii społecznej i reintegracji społeczno-zawodowej (centrum integracji społecznej, klub integracji społecznej, warsztaty terapii zajęciowej).
1.3.2.	Zasada lokalizacji obiektów, urządzeń i placówek (instytucji) usług publicznych z uwzględnieniem: 1) dobrej dostępności transportem zbiorowym (w sąsiedztwie węzłów i przystanków transportu zbiorowego); 2) racjonalnego wykorzystania istniejącego zaplecza infrastrukturalnego; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych; 4) możliwości ekonomicznych podmiotów odpowiedzialnych za organizację tych usług.
1.3.3.	Zasada lokalizacji ponadlokalnych usług publicznych (w tym kształtowania sieci tych usług) z uwzględnieniem: 1) zróżnicowania ośrodków tej samej rangi i w konsekwencji zróżnicowanych potrzeb i możliwości racjonalnego kształtowania programu usług publicznych, wynikających w szczególności z: a) wielkości obszaru obsługi, związanego z położeniem danego ośrodka względem innych ośrodków o tej samej lub wyższej randze oraz z jego zapleczem demograficznym, b) uwarunkowań związanych z położeniem geograficznym i predyspozycjami dla lokalizacji i rozwoju określonych funkcji (np. centrum sportów wodnych, sanatorium, itp.), c) uwarunkowań związanych z dziedzictwem kulturowym danego ośrodka i jego otoczenia (np. muzeum wzbogacające ofertę kulturalną i edukacyjną), d) dominującej funkcji ośrodka, e) funkcjonujących w danym ośrodku instytucji i placówek świadczących usługi publiczne, dysponujących odpowiednim zapleczem infrastrukturalnym i kadrowym (np. szpitale specjalistyczne, centra kształcenia zawodowego i ustawicznego); 2) ciężarów komunikacyjnych (istniejących i możliwych do wzmocnienia), w szczególności w transporcie zbiorowym, zarówno w relacjach wewnątrz województwa, jak i w powiązaniach międzywojewódzkich; 3) komplementarności oferty (m.in. w ramach współpracy w obszarach funkcjonalnych) w dostosowaniu do potrzeb i możliwości danego obszaru;

1.3.4.	Zasada lokalizacji podstawowych usług publicznych z uwzględnieniem: 1. zapewnienia możliwie najmniejszych odległości pomiędzy infrastrukturą podstawowych usług publicznych a miejscem zamieszkania, warunkujących bezpieczeństwo i wysoką jakość środowiska mieszkaniowego; 2. zapewnienia dostępu do infrastruktury podstawowych usług publicznych, jako jednego z podstawowych warunków dla otwierania nowych terenów mieszkaniowych; 3. istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych (w tym struktury wieku) oraz wielkości i rozmieszczenia jednostek mieszkaniowych; 4. współpracy międzygminnej w obszarach położonych na styku gmin.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.3.: 5. Rozwój infrastruktury warunkującej zwiększenie dostępności i upowszechnienie wychowania przedszkolnego oraz zorganizowanych form opieki nad dziećmi do lat trzech. 17. Rozwijanie ośrodków upowszechniających kulturę oraz dziedzictwo kulturowe Pomorza o znaczeniu krajowym i regionalnym, w tym budowa Centrum Nadmorskiej Kultury Regionalnej w Uście (do roku 2020). 20. Wyposażenie ośrodków w ogólnodostępną infrastrukturę sportowo-rekreacyjną poprzez budowę, rozbudowę i modernizację otwartych i zamkniętych obiektów sportowych, niepowiązanych z infrastrukturą	
1.4.	Zapobieganie i ograniczanie skutków powodzi oraz innych zagrożeń naturalnych
1.4.1.	Zasada dostosowywania przeznaczenia, sposobu i intensywności zagospodarowania terenu na obszarach występowania do charakteru, skali i rodzaju zagrożeń naturalnych, w szczególności powodziowych.
1.4.2.	Zasada dostosowywania przeznaczenia, sposobu i intensywności zagospodarowania obszarów nadmorskich do zagrożeń stabilności brzegu morskiego, w tym wynikających z naturalnych procesów abrazji morza, podnoszenia się jego poziomu oraz powodzi odmorskiej.
1.4.3.	Zasada dostosowywania stopnia i sposobu zabezpieczenia przeciwpowodziowego do charakteru, funkcji, przeznaczenia oraz istniejącego zagospodarowania terenu.
1.4.4.	Zasada realizacji nowej infrastruktury przeciwpowodziowej wówczas, gdy zagrożenia powodziowego nie można ograniczyć przez działania nietechniczne.
1.4.6.	Zasada wyprzedzającej lub równoległej budowy na terenach zabudowywanych urządzeń odbierających lub retencjonujących wody opadowe i roztopowe.
1.4.9.	Zasada wskazywania w gminnych dokumentach planistycznych sposobów podnoszenia retencyjnej pojemności zlewni, jako elementów ochrony przed powodzią i suszą, a w szczególności: 1) zwiększenia retencji wodnej w drodze wyznaczenia powierzchni pod budowę zbiorników retencyjnych, a także terenów mikroretencji obszarowej i przyobektowej; 2) maksymalnego zatrzymywania i zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w miejscu opadu; 3) przeciwdziałania nadmiernemu uszczelnianiu terenów zurbanizowanych (USTALENIE).
1.4.10.	Zasada ochrony ekosystemów wodnych i innych istotnych dla retencji naturalnej – przez zachowanie i odtwarzanie naturalnych ekosystemów (w tym mokradł i torfowisk, łąk i lasów nadrzecznych, śródlęśnych zbiorników wodnych, starorzeczy), renaturalizację cieków i wód stojących.
2.1.	Efektywne i bezpieczne wykorzystanie zasobów przestrzeni przez gospodarkę
2.1.5.	Zasada priorytetu wykorzystania pod działalność gospodarczą terenów wcześniej zainwestowanych oraz przywracania wartości użytkowej terenom zdegradowanym i zdewastowanym. <i>Tereny w pobliżu kolei oraz tereny stoczniowe, tj. m.in. okolice ul. Portowej i Bohaterów Westerplatte</i>
2.1.17.	Zasada lokalizacji funkcji gospodarczych, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na stan powietrza, przy uwzględnieniu tła zanieczyszczenia atmosfery, uwarunkowań topograficznych i klimatycznych (rzutujących na wielkość, kierunki i zasięg rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń) oraz rozmieszczenia terenów uzdrowiskowych i mieszkaniowych.
2.2.	Kształtowanie struktur przestrzennych umożliwiających tworzenie nowych i trwałych miejsc pracy
2.2.2.	Zasada rozwoju terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą, w tym usługową):

- 1) wykorzystujących w pierwszej kolejności tereny zainwestowane gospodarczo (brown field), w tym przemysłowe, pokolejowe, powojkowe...;
- 2) w nowych lokalizacjach (green field) dopiero w przypadku wyczerpania zasobów przestrzeni możliwych do ponownego zagospodarowania (brown field), szczególnie terenów zdegradowanych, lub w sytuacji braku terenów o odpowiednich parametrach i uwarunkowaniach formalno-prawnych, przy czym zainwestowanie to musi uwzględniać wymogi ładu przestrzennego i wynikać z uzasadnionej potrzeby;
- 3) w bezpośrednim zasięgu oddziaływania istniejących kompleksów przemysłowych;
- 4) odpowiednio powiązanych z układem drogowym i kolejowym;
- 6) posiadających odpowiednią powierzchnię umożliwiającą wyznaczenie terenów zieleni buforowej, minimalizującej negatywne oddziaływanie tych terenów na obszary sąsiednie (np. w celu zmniejszenia zagrożenia hałasem).

DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.2.:

1. Tworzenie strategicznych obszarów do zainwestowania produkcyjnego i usługowego, w tym wyznaczanie kluczowych stref aktywności gospodarczej:
 - 1) uruchamiających i wykorzystujących endogeniczne potencjały społeczne i środowiskowe (inteligentne specjalizacje) jako optymalnych warunków rozwoju regionu, które będą decydujące o jego przyszłej pozycji konkurencyjnej, a w szczególności innowacyjnych rozwiązań, w zakresie:
 - a) eksploracji i eksploatacji zasobów morza, ...
 - d) chorób cywilizacyjnych i okresu starzenia oraz aktywizacji ludności w wieku poprodukcyjnym przez tworzenie miejsc pracy i usług opartych na potencjale i potrzebach konsumpcyjnych osób starszych (silver economy);
 - 2) usprawniających i tworzących warunki do rozwoju turystyki biznesowej, medycznej i profilaktyczno-relaksacyjnej oraz wykorzystującej drogi wodne, zwłaszcza w obszarze zespołów portowych i na ich zapleczu.
6. Podejmowanie działań wzmacniających i rozwijających funkcje małych portów i przystani morskich:
 - 1) Ustka - w oparciu o funkcje wiodące (turystyczną i transportową - pasażerską i towarową), a także zachowanie funkcji komplementarnych (rybołówstwa i przemysłu) oraz rozwój innych funkcji miejskich, co wymagać będzie:
 - a) budowy nowoczesnej mariny jachtowej,
 - b) zachowania rezerw terenowych z dostępem do nabrzeży portowych w celu przyszłej realizacji funkcji przemysłowych i przeładunkowych, związanych z zagospodarowaniem obszarów morskich (np. pod centrum produkcyjne, logistyczne i serwisowo-obserwacyjne morskich farm wiatrowych),
 - c) otwarcia terenów wschodniej części portu na funkcje miejskie i przekształcenie ich w obszary reprezentacyjne (waterfronty),
 - d) rezerwacji terenów portowych pod rozwój infrastruktury transportowej do obsługi promów pasażerskich,
 - e) poprawy dostępu drogowego i kolejowego do zachodniej części portu oraz od strony morza - rozbudowy infrastruktury dostępowej wraz z elementami zabezpieczającymi akweny portowe (falachrony);

2.3.	Wzmacnianie całorocznej i atrakcyjnej oferty turystycznej w oparciu o zasoby i walory przyrodniczo-kulturowe, krajobrazowe i funkcje metropolitalne
2.3.3.	Zasada przeciwdziałania nadkoncentracji zainwestowania, prowadzącej do dewaloryzacji środowiska.
2.3.4.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania rekreacyjnego i wypoczynkowego, realizowana między innymi przez: 3) tam, gdzie nie uniemożliwiają tego warunki naturalne, zapewnienie dostępności strefy brzegowej zbiorników wodnych wykorzystywanych turystycznie, poprzez traktowanie jej jako przestrzeni publicznej, wolnej od trwałego zainwestowania, niebędącego urządzeniami rekreacji; 5) unikanie zainwestowania na osiach widokowych i innych eksponowanych punktach w krajobrazie; 6) ochronę atrakcyjnych form krajobrazowych przed zainwestowaniem, 7) zapewnienie wizualno-akustycznych stref buforowych między jednostkami zainwestowania

	rekreacyjnego; 8) udostępnianie turystyczne cennych struktur przyrodniczych (tam, gdzie to nie koliduje z celami ochrony przyrody) przez zapewnienie odpowiedniej infrastruktury o charakterze informacyjno-edukacyjnym.
2.3.6.	Zasada poszanowania funkcji ekosystemowych i przestrzegania reżimów formalnej ochrony obszarów leśnych lub akwenów wodnych przy ich przeznaczaniu i wykorzystaniu na cele rekreacyjne, w szczególności w obszarach funkcjonalnych miast.
2.3.7.	Zasada kształtowania zintegrowanej i kompleksowej sieci szlaków turystycznych: 1) integrujących obszary przyrodniczo-krajobrazowe, kulturowe i wypoczynkowe województwa; 2) wyposażonych w infrastrukturę turystyczną (np. mariny, przystanie jachtowe, porty jachtowe, punkty odpoczynku) oraz zaplecze (np. bazę noclegową, miejsca parkingowe); 3) posiadających strukturę hierarchiczną i łączących się w sieć o zasięgu międzyregionalnym i międzynarodowym jeśli warunki naturalne na to pozwalają (szlaki rowerowe); 4) zaspokajających potrzeby różnych grup użytkowników niezależnie od stopnia ich sprawności fizycznej; 5) ograniczających negatywne oddziaływanie niezorganizowanego i masowego ruchu turystycznego na zasoby i walory środowiska; 6) wpisujących się w ideę regionalnych i sieciowych produktów turystycznych.
2.3.8.	Zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, na które składają się: 1) międzynarodowa: nr 3 (R-10 Hanzeatycka Trasa Rowerowa), 2) międzyregionalna nr: 14 (Przez Zielone Serce Pomorza). (USTALENIE)
2.3.9.	Zasada kształtowania regionalnych szlaków wodnych, w tym: 1) śródlądowych kajakowych na rzece Słupi, 2) morskich żeglarskich w oparciu o Bałtyk. (USTALENIE)
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.3.: 1) Rozwijanie całorocznej infrastruktury turystyki prozdrowotnej i uzdrowiskowej, w oparciu m.in. o właściwości lecznicze zasobów środowiska (np. korzystny mikroklimat oraz zasoby wód mineralnych i termalnych), w tym w istniejących ośrodkach uzdrowiskowych takich, jak Sopot i Ustka. 2) Wyznaczanie, budowa i modernizacja ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, w tym budowa międzynarodowej trasy rowerowej R-10 wraz z trasami dojazdowymi. 3) Rozwijanie zagospodarowania turystycznego szlaków kajakowych przez budowę i modernizację pól biwakowych (m.in. urządzenie i wyposażanie w sanitariaty, suszarnie dla kajaków, przyłącza energetyczne i oświetlenie), stanic oraz punktów etapowych, miejsc wodowania i wyjmowania kajaków, miejsc przenoski przy przeszkodach oraz kompleksowe oznakowanie szlaków i dojazdów do przystani na rzekach objętych przedsięwzięciem „Kajakiem przez Pomorze.” 4) Budowa, rozbudowa i modernizacja sieci portów jachtowych, przystani żeglarskich i miejsc cumowania, mogących współtworzyć spójną ofertę turystyczną, dającą turystyce wodnemu możliwość przybicia do kei lub dłuższego przystanku w interwale kilkugodzinnym, przy kluczowym założeniu bezpieczeństwa żeglugi, w szczególności przez rozwijanie zagospodarowania turystycznego w tym: 1) do roku 2020 budowę Centrum Żeglarstwa Ziemi Słupskiej w Ustce, 2) po roku 2020 międzynarodowego szlaku żeglarskiego przebiegającego wzdłuż południowych wybrzeży Morza Północnego i całego Bałtyku poprzez budowę i modernizację infrastruktury żeglarskiej. 5) Wykorzystanie turystyczne zasobów i walorów kulturowych regionu przez rozwój infrastruktury turystycznej w miejscowościach położonych na szlakach kulturowych, w tym w Ustce przez którą przebiegają szlaki: <i>Europejska Droga Św. Jakuba – Szlak Jakubowy</i> oraz <i>Szlak Latarni Morskich</i>.	
2.4.	Kształtowanie racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej
2.4.3.	Zasada hierarchizacji węzłów i połączeń w sieci transportowej według jej ważności dla dostępności zewnętrznej i wewnętrznej województwa: 3) infrastrukturę drogową szczególnie ważną dla dostępności wewnętrznej województwa tworzą m.in. drogi: nr 21 oraz 203 oraz 4) połączenia kolejowe obejmujące m. in. linię kolejową nr 405.
2.4.4.	Zasada hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych:

	1) według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi: c) drogi głównej (G) - nr 21, d) drogi zbiorcze (Z) – pozostałe odcinki dróg wojewódzkich w granicach województwa, w tym m.in. DW nr 203; 2) z zachowaniem następujących zasad szczegółowych: a) dla dróg klasy G i Z na wniosek zarządcy drogi można przyjąć wyższą klasę, b) w przypadku zmiany przebiegu drogi (np. po wybudowaniu obwodnicy) ważność połączenia należy przenieść na odcinek o nowym przebiegu, a na odcinku o dotychczasowym przebiegu dokonać korekty klasy drogi w dostosowaniu do jej rzeczywistego charakteru i standardu technicznego (np. zmiana klasy G na Z), c) dla dróg wojewódzkich położonych na granicy dwóch województw obowiązuje klasa drogi ustalona w województwie, na terenie którego znajduje się dłuższy odcinek tej drogi. (USTALENIE)
2.4.6.	Zasada kształtowania sieci drogowej z zachowaniem wymagań w zakresie: 3) użytkowania drogi zgodnie z jej przeznaczeniem, głównie poprzez oddzielanie od siebie ruchu lokalnego i tranzytowego 5) minimalizacji kosztów dostępu i emisji zanieczyszczeń w przypadku obsługi terenów rozwoju osadnictwa.
2.4.7.	Zasada hierarchizacji węzłowej infrastruktury służącej integracji transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych (...) wyróżniająca węzeł integracyjny lokalny (L) Ustka, który obejmuje przyległe gminy i umożliwia integrację transportu kolejowego z transportem autobusowym i transportem indywidualnym lub regionalnego transportu autobusowego z transportem indywidualnym. (USTALENIE)
2.4.8.	Zasada kształtowania infrastruktury transportowej wspierającej rozwój transportu niezmotoryzowanego i integracji transportu w ośrodkach lokalnych i subregionalnych oraz węzłach integracyjnych poprzez budowę: 1) dojazdowych tras rowerowych (2-5 km) w obrębie obszarów funkcjonalnych tych ośrodków i węzłów; 2) parkingów w systemie P+R i B+R przy węzłach integracyjnych, przy czym lokalizacja parkingów P+R powinna znajdować się poza strefami o ograniczonej dostępności dla pojazdów samochodowych; 3) infrastruktury drogowej, w tym przystankowej, dla obsługi linii lokalnego transportu autobusowego.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.4.: 3. Rozwój regionalnej i ponadregionalnej sieci drogowej, koncentrujący się na budowie i modernizacji dróg w dostosowaniu do parametrów funkcjonalno-technicznych i standardów bezpieczeństwa ruchu drogowego: 2) redukujących uciążliwość w obszarach zabudowy, w tym wyprowadzanie ruchu tranzytowego poza obszary zabudowane przez budowę obwodnic: c) Ustki w ciągu drogi 203 (do roku 2020), 3) usprawniających połączenia pomiędzy ośrodkami regionalnymi i subregionalnymi a Trójmiastem, a także pomiędzy nimi a ich zapleczem funkcjonalnym, w tym do roku 2020: c) rozbudowa drogi nr 203 na odcinku Ustka – granica województwa. 3. Rewitalizacja i przebudowa sieci kolejowej, koncentrująca się na podnoszeniu standardów technicznych i funkcjonalnych linii kolejowych o szczególnym znaczeniu dla rozwoju i obsługi województwa, zwłaszcza w zakresie: 1) powiązań ośrodków regionalnych i subregionalnych oraz ich otoczenia z Trójmiastem, w tym linii nr 405 (na odcinku Szczecinek - Miastko - Słupsk – Ustka). 6. Budowa i rozbudowa infrastruktury obsługi transportu zbiorowego (w tym P&R i B&R) w węzłach integracyjnych i przystankach zintegrowanych, w tym w Ustce.	
2.5.	Zwiększanie stopnia bezpieczeństwa energetycznego i sprawności systemów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i ciepłej, gazu, ropy naftowej oraz produktów ropopochodnych
2.5.3.	Zasada preferowania lokalizacji instalacji do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na obszarach i w miejscach o największym potencjale zasobowym, przy uwzględnieniu konieczności

	eliminowania lub maksymalnego ograniczania zagrożeń i negatywnego oddziaływania tej infrastruktury na środowisko, w tym na bioróżnorodność, powiązania przyrodnicze, walory krajobrazowe oraz zdrowie ludzi, w tym: 5) instalacji słonecznych, w tym: a) z kolektorów słonecznych - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, b) z systemów fotowoltaicznych (farm) - w obrębie kompleksów najłabszych gruntów rolnych o powierzchni co najmniej 1 ha i gruntach zrekultywowanych na cele inne niż rolnicze i leśne, c) z systemów fotowoltaicznych (instalacje na budynkach) - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, na potrzeby własne.
2.5.9.	Zasada okablowania linii elektroenergetycznych 110 kV i sieci średniego napięcia na terenach silnie zurbanizowanych, o wysokiej wartości historycznej, krajobrazowej i turystycznej.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.5.:	
3. Rozbudowa, przebudowa i budowa sieci przesyłowych, dystrybucyjnych oraz stacji energetycznych dla wyprowadzenia mocy z nowych systemowych i odnawialnych źródeł energii (farm wiatrowych, w tym offshore i fotowoltaicznych) projektowanych na obszarze województwa, uwzględniając potrzebę ograniczenia strat energii elektrycznej w przesyłach i w dystrybucji (...) 2) w zakresie sieci dystrybucyjnych: b) budowa linii elektroenergetycznej 110 kV: Ustka-Rowy.	
2.6.	Kształtowanie struktur wspierających zdolności obronne państwa
2.6.2.	Zasada bezkolizyjnego funkcjonowania terenów zamkniętych przez uwzględnianie w zagospodarowaniu przestrzennym stref ochronnych i ograniczeń wokół tych terenów, zgodnie z decyzjami właściwych organów.
2.6.4.	Zasada uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym szczegółowych ograniczeń w użytkowaniu terenów i przestrzeni powietrznej wokół Bazy Systemu Obrony Przeciwrakietowej w Redzikowie, w tym m. in. w zakresie: 1) dopuszczalnej zabudowy w dwóch strefach ograniczeń: b) w odległości od 1.600 m do 35.000 m od POR, w której żadna konstrukcja nie będzie mogła przekroczyć wysokości zdefiniowanej przez powierzchnie boczną stożka ściętego, który kieruje się ku górze pod kątem 1,5° do płaszczyzny horyzontu; wierzchołek stożka leży na wysokości 15,24 m nad poziomem gruntu w POR. (USTALENIE)
3.1.	Zachowanie i odtwarzanie zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności
3.1.1.	Zasada zachowania i kształtowania spójności regionalnego systemu ekologicznego, w skład którego wchodzi istniejące obszary chronione oraz obszary potencjalne do objęcia ochroną (cenne przyrodniczo), a także system płatów i korytarzy ekologicznych, który tworzą: 1) korytarze ponadregionalne: b) Nadmorski (wzdłuż Półwyspu Helskiego i wybrzeża morskiego Bałtyku - powiaty: pucki, wejherowski, lęborski, słupski).
3.1.2.	Zasada kształtowania zagospodarowania przestrzennego w dostosowaniu do specyfiki obszaru i przedmiotu ochrony wartości przyrodniczych i krajobrazowych, wynikających z funkcji i reżimu ochronnego obszarów będących: 1) formami ochrony przyrody - należy stosować zasady wynikające z dokumentów je ustanawiających oraz planów zadań ochronnych i planów ochrony (jeśli takie obowiązują) dla obszarów: Natura 2000, rezerwatów przyrody, ..., obszarów chronionego krajobrazu; 2) lasami - należy stosować zasady wynikające z planów urządzania lasów; 3) dolinami rzek - należy uwzględniać potrzeby zachowania ciągłości łączności ekologicznej i migracji zwierząt (w postaci pozostawiania niezagospodarowanych fragmentów dna doliny i jej zboczy, posiadających łączność ekologiczną z pozostałą częścią doliny); 4) terenami podmokłymi - należy zapewnić trwałość istnienia ekosystemów poprzez wykluczenie ich z zagospodarowania zmieniającego funkcje i sposób użytkowania.
3.1.5.	Zasada priorytetu ekologicznego - polegająca na stosowaniu rozwiązań techniczno-przestrzennych służących zachowaniu i podwyższeniu przyrodniczej, w tym krajobrazowej jakości przestrzeni i

	zapobiegania przekształceniom przestrzennym skutkującym utratą bądź istotnym obniżeniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych, fragmentacją terenów przyrodniczo cennych oraz utratą łączności przestrzennej ekosystemów.
3.1.8.	Zasada integralnego podejścia do ochrony różnorodności biologicznej i kształtowania terenów zieleni jako spójnego systemu zielonej infrastruktury – z uwzględnieniem zielonych pierścieni i korytarzy ekologicznych - stanowiących elementy łączności ekologicznej obszarów miejskich z ich otoczeniem.
3.1.9.	Zasada zachowania pozostałości naturalnych ekosystemów i ich ochrony planistycznej, jako cennych obiektów ochrony różnorodności biologicznej zapewniających trwałość ekosystemów (w szczególności terenów podmokłych, łąk dolinnych i śródleśnych, zadrzewień śródpolnych, starorzeczy i oczek wodnych) – nie objętych dotychczas ochroną prawną.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.1.:	
4. Ochrona regionalnego systemu ekologicznego przez:	
1) identyfikowanie, dokumentowanie i waloryzację przyrodniczą (m.in. w ramach sporządzania opracowań ekofizjograficznych dla gmin) terenów pełniących funkcję ekologiczną;	
2) zachowanie obszarów, siedlisk i obiektów przyrodniczych szczególnie cennych, reprezentatywnych dla regionu, reprezentujących krajobraz nadmorski, pojezierny, dolin rzecznych i równin zalewowych - zagrożonych zanikiem lub trwałym przekształceniem - oraz obejmowanie ich indywidualnymi formami ochrony przyrody;	
4) zapobieganie rozlewaniu się zabudowy na terenach otwartych niezabudowanych, poprzez ochronę ekosystemów naturalnych i gruntów rolnych;	
5) zachowanie ciągłości przestrzennej powiązań ekologicznych na poziomie krajowym, regionalnym, subregionalnym i lokalnym, z utrzymywaniem przestrzeni wolnej od zabudowy lub ograniczenie intensywności zabudowy w ich przebiegu.	
5. Tworzenie koncepcji, planów i programów rozwoju zielonej infrastruktury oraz wyznaczanie, zachowanie i kształtowanie terenów biologicznie czynnych - tzw. zielonych pierścieni, wokół ośrodków miejskich ...	
6. Uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin korytarzy ekologicznych - ponadregionalnych, ... oraz uszczegóławianie ich granic i wyznaczenie korytarzy rangi lokalnej, stosownie do skali dokumentu planistycznego.	
9. Zachowywanie w stanie naturalnym lub zbliżonym do naturalnego obszarów objętych dynamicznymi procesami geomorfologicznymi, w szczególności odcinków wybrzeża morskiego i dolin rzek, gdy nie stwarza to zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i ich mienia oraz infrastruktury.	
10. Zapewnienie w dokumentach planowania przestrzennego warunków utrzymania potencjału przyrodniczego lasów, starodrzewów, zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych, terenów bagiennych i torfowiskowych, łąk śródleśnych – szczególnie w obszarach korytarzy ekologicznych.	
3.2.	Ochrona obszarów o charakterystycznym krajobrazie kulturowym lub znaczeniu historycznym
3.2.1.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania przestrzennego obszarów i obiektów o wartościach kulturowych i krajobrazowych oraz ich otoczenia, w szczególności wpisanych do rejestru oraz wojewódzkiej ewidencji zabytków, ustanowionych pomników historii i parków kulturowych.
3.2.2.	Zasada ochrony walorów widokowych, w tym panoram oraz przedpoli ekspozycyjnych zabytkowych wsi i miast, obiektów zabytkowych oraz dóbr kultury współczesnej stanowiących dominanty architektoniczne.
3.2.4.	Zasada kształtowania w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego sieci szlaków kulturowych, wyposażonych w odpowiednią infrastrukturę towarzyszącą oraz rozpoznawalny w przestrzeni system identyfikacji wizualnej.
3.2.5.	Zasada kształtowania otoczenia obiektów dziedzictwa kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej w sposób kreujący przestrzeń publiczną integrującą mieszkańców, z uwzględnieniem i poszanowaniem wartości kulturowych i krajobrazowych.
3.2.6.	Zasada obejmowania ochroną planistyczną w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obiektów ujętych w gminnych ewidencjach zabytków oraz wartościowych obiektów historyczno-kulturowych nie objętych dotychczas żadną prawną formą ochrony
3.2.9.	Zasada określania w treści studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, obszarów i obiektów o wysokich wartościach kulturowych, proponowanych w Planie do

	objęcia ochroną w postaci pomników historii i parków kulturowych. Brak woli określenia tych obszarów wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. (USTALENIE) (proponowany park kulturowy: osada rybacka z dzielnicą uzdrowską XIX/XX w.)
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.2.:	
1. Utrzymanie w dobrym stanie zasobów dziedzictwa kulturowego objętych ochroną konserwatorską prawną (rejestr zabytków) oraz ustawową (ewidencja zabytków), w szczególności zabytkowych układów urbanistycznych, urbanistyczno-krajobrazowych i ruralistycznych oraz licznych zamków, zespołów pałacowo-parkowych, dworskich, kościołów i założeń klasztornych, obiektów budownictwa przemysłowego i obronnego, obiektów militarnych i fortyfikacyjnych. <u>Bunkry Blüchera</u> 2. Kompleksowa odnowa i rewaloryzacja definiujących tożsamość regionu zdegradowanych zabytkowych założeń przestrzennych obszarów historycznych, obiektów i zespołów zabytkowych, ..., zarówno wpisanych do rejestru, jak i uwzględnionych w ewidencji zabytków oraz pozostających poza nimi, z uwzględnieniem wymogów konserwatorskich oraz lokalnego charakteru zabudowy. 1) Obejmowanie ochroną w formie parków kulturowych miejsc o wysokich i wyjątkowych wartościach, gdzie została zachowana historyczna struktura przestrzeni i szczególne walory przyrodniczo-krajobrazowe w tym w Uście - osady rybackiej z dzielnicą uzdrowską XIX/XX w. 10. Wzmacnianie istniejących oraz nadawanie (w sposób nieumniejszający ich wartości kulturowej) obiektom zabytkowym nieużytkowanym nowych funkcji kulturalnych, turystycznych i edukacyjnych w celu efektywnego i racjonalnego gospodarowania zasobami dziedzictwa kulturowego, podnoszenia atrakcyjności poszczególnych obszarów oraz tworzenia miejsc pracy. 11. Realizacja obiektów o charakterze wystawienniczym, muzealnym, ..., służących zachowaniu, ochronie i promocji dziedzictwa kulturowego regionu. 12. Identyfikowanie dóbr kultury współczesnej w oparciu o: 1) kryteria obligatoryjne: a) obiekt niebędący zabytkiem, b) obiekt jest uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, c) obiekt posiada wysokie wartości artystyczne lub historyczne, d) obiekt powstał po 1945 r.; 2) kryteria dodatkowe: a) unikatowość – np. jedyny obiekt zachowany w formie pierwotnej, b) nowatorstwo – zarówno w kontekście rozwiązań architektonicznych, technicznych, jak i materiałowych, c) symboliczność – symbol dla mieszkańców i przyjezdnych, d) uznanie – obiekt otrzymał nagrody, wyróżnienia, e) próba czasu - zachowanie walorów przestrzennych i estetycznych pomimo degradacji, będącej efektem technicznego zużycia lub zaniedbania zarządcy, lub też spontanicznego rozwoju zagospodarowania terenów przyległych.	
3.3.	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń środowiska
3.3.2.	Zasada stosowania i dostosowania rozwiązań w zakresie indywidualnych i lokalnych systemów oczyszczania ścieków do warunków środowiskowych, w tym ukształtowania terenu, warunków gruntowo-wodnych, rodzaju odbiornika, intensywności zabudowy, oraz z uwzględnieniem sposobów zaopatrzenia w wodę; rozwiązania te wymagają uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
3.3.6.	Zasada zachowania miejskich terenów zieleni przenikających tkankę obszarów zabudowanych, jako elementów sprzyjających utrzymaniu dobrych warunków klimatu lokalnego i ograniczeniu rozprzestrzeniania zanieczyszczeń powietrza i hałasu.
3.3.9.	Zasada zmniejszania negatywnego oddziaływania transportu na środowisko przez:
	1) kształtowanie miejskiej infrastruktury komunikacyjnej w sposób sprzyjający zwiększaniu płynności ruchu; 2) wyprowadzanie ruchu o charakterze tranzytowym poza tereny miast i innych obszarów o wysokiej koncentracji zabudowy mieszkaniowej;

	3) tworzenie stref buforowych i obudowy biologicznej wzdłuż dróg wysokich klas technicznych, ograniczających rozprzestrzenianie zanieczyszczeń motoryzacyjnych; 4) ograniczenie przeznaczania pod budownictwo mieszkaniowe terenów zagrożonych podwyższonym poziomem hałasu komunikacyjnego, ...
3.3.10.	Zasada ograniczania zagrożeń hałasem, wibracjami i promieniowaniem elektromagnetycznym w szczególności na obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz predysponowanych do rozwoju tych funkcji.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.3.:	
	2. Poprawa dostępności do systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych przez: 1) realizację przedsięwzięć wynikających z Aktualizacji Master Planu dla realizacji dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. 5. Uwzględnianie w treści dokumentów planistycznych na poziomie lokalnym zasad lokalizacji i ochrony zielonej infrastruktury, spełniającej funkcje korytarzy przewietrzających na obszarach zurbanizowanych. 7. Wyznaczenie obszarów cichych w aglomeracjach i obszarów cichych poza aglomeracjami – w celu utrzymania standardów klimatu akustycznego.
4.2.	Wzmacnianie relacji funkcjonalno-przestrzennych miejskich obszarów funkcjonalnych z wykorzystaniem ich zróżnicowanych potencjałów
4.1.1.	Zasada koordynacji planowania strategicznego i przestrzennego, w szczególności przez wspólne planowanie rozwoju i zarządzanie systemami gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, gospodarki energetycznej, usług publicznych (w tym edukacji, ochrony zdrowia, kultury i sportu), usług ekosystemów, transportu zbiorowego i terenów inwestycyjnych.
4.1.7.	Zasada dostosowywania skali i intensywności zagospodarowania do ograniczeń wynikających z istnienia przyrodniczych obszarów chronionych i potrzeb ochrony krajobrazu kulturowego oraz tożsamości miejsca.
4.1.8.	Zasada tworzenia warunków przestrzennych do rozwoju funkcji wzmacniających potencjały miast rdzeniowych, w tym kształtowania wysokiej jakości przestrzeni publicznych oraz rewitalizacji obszarów zdegradowanych.
4.1.10.	Zasada priorytetu dla wdrażania rozwiązań niskoemisyjnych i nieemisyjnych w rozwoju infrastruktury komunalnej, w tym transportu zbiorowego.
4.1.11.	Zasada skoordynowanego rozwoju turystyki, zapewniająca budowę i spójną promocję marki turystycznej, wyraźnie nawiązującej do potencjału dziedzictwa kulturowego i krajobrazowego obszaru (spójność i sieciowość).

- 5) Przypominamy, że przedmiotem DT mogą być ustalenia – zapisy oznaczone w tekście *Planu* symbolem *U*, jedynie jeśli nie są one jednoznacznie określone. Dotyczy to przede wszystkim ustaleń posiadających tzw. klauzulę elastyczności („brak uwzględnienia wymaga indywidualnego uzasadnienia”). W tym zakresie inicjatywa podjęcia dyskusji na ich temat należy do Zespołu DT Gminy Miasto Ustka.

3) Inne zagadnienia do dyskusji

Departament Infrastruktury zgłosił zagadnienia sposobów zagospodarowania terenów wzdłuż planowanej obwodnicy południowej Ustki, w związku ze planowanym w przyszłości zaliczeniem drogi do kategorii dróg wojewódzkich.

4) Skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP – gmina Miasto Ustka

W skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP, wchodzi:

- a) Mieczysław Struk - Marszałek Województwa Pomorskiego jako Przewodniczący Zespołu,
- b) Jakub Pietruszewski - Dyrektor Pomorskiego Biura Planowania Regionalnego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,

- c) Anna Błażewicz-Stasiak - Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,
- d) Natalia Bieniek - Referat Gospodarki Przestrzennej, Departament Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego,
- e) Anna Łoziak - Kierownik Zespołu Osadnictwa i Dziedzictwa Kulturowego, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- f) Grażyna Kubicz - Kierownik Zespołu Transportu i Infrastruktury Technicznej, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- g) Jarosław Czochański - Kierownik Zespołu Środowiska i Krajobrazu, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- h) Lech Michalski - Zespołu Transportu i Infrastruktury Technicznej, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- i) Elżbieta Pomierski - Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego, Sekretarz Zespołu.

5) Termin Dialogu Terytorialnego

Zgodnie z Koncepcją DT przewiduje się przeprowadzenie 2 spotkań. Proponowany termin I spotkania w ramach DT między **12-23 marca br.** (terminy do ustalenia).

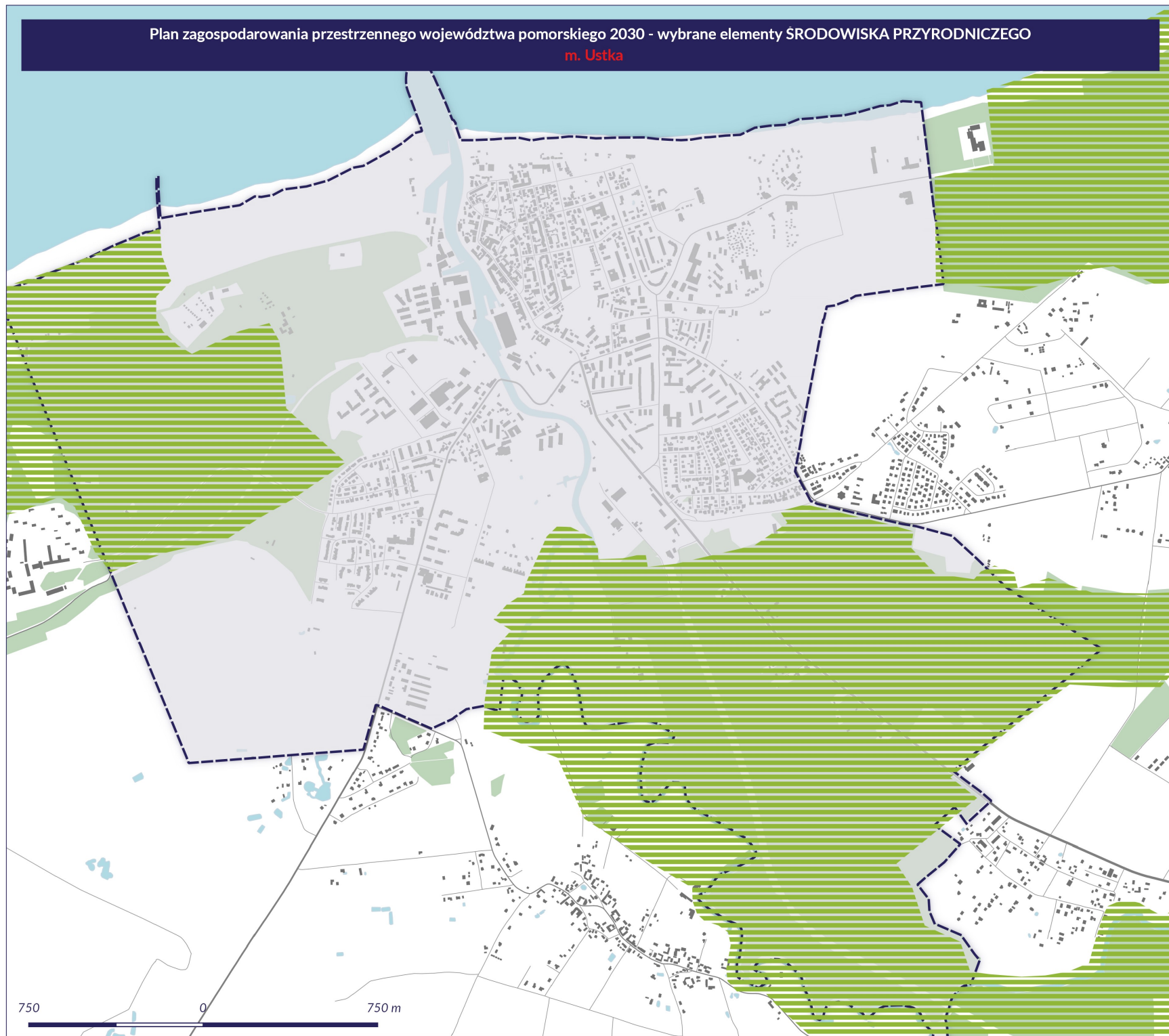
II spotkanie powinno się odbyć w terminie wskazanym przez Pana Burmistrza, ale przed uzyskaniem opinii o projekcie studium od właściwej komisji urbanistyczno-architektonicznej.

Osobą kontaktową w sprawie DT ze strony Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP jest Elżbieta Pomierski tel. 0-59 843 10 60, e-mail: e.pomierski@pbpr.pomorskie.pl

Akceptuję



-  wyznaczone korytarze ekologiczne
-  projektowane użytki ekologiczne
-  projektowane zespoły przyrodniczo-krajobrazowe





PROPONOWANE		USTANOWIONE				
Pomniki historii				OBIEKTY ZABYTKOWE - ZABYTKOWE UKŁADY PRZESTRZENNE		
Parki kulturowe						
Zabytkowe układy urbanistyczne				ZABYTKOWE ZESPÓŁY PALACOWE I DWORSKIE		
Zabytkowe układy ruralistyczne						
Pałace i dwory						
Założenia parkowe						
Pozostała zabudowa zespołu pałacowego/dworskiego				ZABYTKI ZIELNI		
Parki						
Aleje						
Ogrody i inne						
Cmentarze				OBIEKTY ZABYTKOWE - ZABYTKOWE UKŁADY PRZESTRZENNE		
Kościół						
Zabudowania kościelne i cmentarne						
Zakony i klasztory						
Świątynie innych wyznań						
Mała architektura sakralna						
Obiekty architektury obronnej					ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	
Elementy architektury obronnej						
Miejsca pamięci					ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ
Zabytki morskie						
Zabytki techniki			ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ		
Zabytki hydrotechniki						
Zabytki pełniące historycznie funkcje usługowe			ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ		
Zabytki pełniące historycznie f. przemysłowe/produkcyjne						
Architektura mieszkaniowa miejska			ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ		
Architektura mieszkaniowa wiejska						
Obiekty gospodarcze			ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ		
Obiekty małej architektury						
Inne			ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ	ZABYTKI ARCHITECTURY OBRONNEJ		
Zabytki archeologiczne						

